

N:o 27.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 April 1868, kl. 6 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om skyldighet för presterskapet på landet att under viss tid af året hålla tvänne gudstjenster hvarje sön- och helgdag.

Enligt erhållen remiss har Lag-Utskottet att meddela yttrande öfver en af Herr *Johannes Andersson* inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 188, hvari föreslås, "att Riksdagen nu ville besluta, att ingå till Kongl. Maj:t med anhållan om Dess nådiga Proposition till nästa Kyrkomöte, att presterskap och klockare på landet, hvar inom sina församlingar, måtte tillförbindas, att från och med Maj månads början till och med Oktober månads slut hålla tvänne gudstjenster på sön- och högtidsdagar årligen."

Då det redan finnes i 2 Kap. 3 § Kyrkolagen stadgadt, att i kyrkoförsamling på landet skall hållas *en* predikan hvarje sön- och högtidsdag, torde få antagas, att motionären med sitt berörda förslag åsyftar en lagförändring, hvarigenom föreskrefves, att på sön- och högtidsdagar under uppgifna tiden skola hållas tvänne gudstjenster i hvarje kyrka. En sådan anordning låter sig likväl icke göra, med mindre församlingarne anslå medel till flere presters aflönande. De på landsbygden för närvarande anställde prester äro nemligen så få i förhållande till kyrkornas antal, att på flera ställen s. k. duplicering är nödig för gudstjensternas behöriga upprätthållande. Det vore i allmänhet icke ens möjligt för desse prester att förrätta ytterligare en predikan hvarje sön- och högtidsdag i de särskilda kyrkorna, synnerligast i orter, der de till samma pastorat hörande kyrkor äro belägna på långt afstånd från hvarandra. Men äfven om församlingarne kunde vara villiga att för ändamålet anställa och aflöna flere prester, mö-

ter likväl ett annat hinder, som är svårare att undanrödja, nemligen den i landet rådande prestbristen.

Utskottet får derföre vördsamt hemställa,
att omförmälda motion icke må till någon åtgärd å Riksdagens sida föranleda.

Stockholm den 3 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 28.

Ank. till Riksd. Kansli d. 3 April 1868, kl. 6 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner om upphörande af klockares brefbäringsskyldighet.

Uti särskilda, inom Andra Kammaren väckta motioner (N:is 171 och 190), hvilka blifvit till Lag-Utskottets behandling öfverlemnade, hafva Herrar *A. W. Wigardt* och *Johannes Andersson* yrkat, att stadgandet i 24 Kap. 32 § Kyrkolagen angående klockares brefbäringsskyldighet måtte varda upphäfdt.

I afseende på klockares skyldigheter innehåller åberopade lagrummet, bland annat: "Han skall ock bära kapitlets, prostens och kyrkoherdens bref till prosten, när de honom tillhandakomma, till nästa klockare, och der sådant försummas, till skadan, som deraf timar, svara."

Med erinran att framställningar i enahanda syfte blifvit gjorda vid de tre sistförflutna riksdagarne, har Herr *Wigardt* nu åberopat de skäl, hvilka tillförene blifvit anförda till stöd för ifrågakämda reformen. En redogörelse för dessa skäl är således påkallad. Så har blifvit anfördt, att omförmälda stadgande sannolikt varit för sin tid både ändamålsenligt, af behovtet påkalladt och lätt verkställbart. I sam-